

digt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at adskillige af Vælgerne i saa Fald vilde minde os om Historien om Manden med Høtotten; de, der lide under Følgerne af Ulykkestilfælde, ville da sige: Var det dog ikke mere rimeligt, om I havde gjort en Begyndelse og taget det, som der dog syntes at kunne opnaas Enighed om, og saa taget det øvrige efterhaanden? Jeg tror, at de fleste vilde raisonnere saaledes, og dette betinger baade nu og paa Lovforslagets senere Gang gennem Tinget min Stilling dertil.

Leth-Espensen: Det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) — og for Resten ogsaa forskellige andre siden — har talt adskilligt om, at med denne Sag var der blevet drevet Storpolitik. Der er vel nok noget sandt deri, det er vist saadan, at de allerfleste Sager desværre ikke kunne behandles helt sagligt, saa at der ikke bliver blandet Storpolitik i dem. Jeg vil dog for mit Vedkommende værgе mig imod, at jeg er med til at drive Storpolitik i denne Sag; men jeg ved, at der er forskellige af de Herrer, som synes at være enige om at ville drive denne Lov igennem, som forekommer mig at drive Storpolitik i denne Sag. Da vi i Fjor havde denne Sag for, havde jeg den Ære at være Medlem af Reformpartiet; jeg hørte til den Side af Partiet, der den Gang lige saa vel som nu var absolut mod denne Lov; jeg stod altsaa ikke ene, der var adskillige Medlemmer af Reformpartiet, der den Gang vare enige med mig i, at det var en daarlig Lov, og til syvende og sidst vilde stemme imod den. Ja, de Herrer skulle ikke blive bange, jeg skal ikke nævne Navne; men jeg skal kun sige, at vel hedder det sig, at Forslaget i Fjor blev vedtaget enstemmig, men man maa vel lægge Mærke til, at der dog ikke var ganske faa og specielt af Reformpartiet, som undlode at stemme. De sagde, vi ere imod Loven, som den foreligger, men vi tage den som et Forhandlingsgrundlag, thi vi ville ikke stemme mod vort Parti. Jeg hørte, at der var adskillige, der stode paa dette Standpunkt, og jeg ved, at der var endnu flere, som det samme var Tilfældet med. Jeg antager nu, at de Herrer ville gøre det samme i Aar som i Fjor, da man ellers kunde fristes til at tro, at de Herrer ledes af storpolitiske Hensyn; og jeg kunde maaske komme i en saadan Situation; at jeg fik Lyst til at nævne Navne. — Til det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Ja, jeg var desværre ikke til Stede her i det Øjeblik, han talte;

men efter hvad man har fortalt mig, talte han noget om Odderkredsen. Jeg ved for Resten ikke, om denne Kreds hører specielt hjemme under denne Sag; men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han kan ganske rolig lade denne Kreds være i Fred, den vil nok selv bestemme, hvem den vil sende herind, og de Folk, som bo derovre, have en hel Del tilfælles med deres Repræsentant. De ere ikke vant til at skulle spørge hverken det ærede Medlem eller nogen af dem, som ellers have Patent paa at udpege Rigsdagsmænd for Vælgerne, og det ærede Medlem vil muligvis blive i høj Grad forbavset, naar han ser, hvad Resultatet bliver derovre. Det, som har været min Forbrydelse her, er jo, at jeg har tilladt mig at gøre Forsøg paa at være virkelig Agrar, saa vidt jeg har formaaget, og det samme er det, jeg har ønsket at være i denne Sag. Det gaar i Almindelighed saaledes, at de fleste gerne ville pynte sig med Navnet Agrar, for saa vidt der er noget at hole i Retning af Stemmer eller Abonnenter, men naar der bliver Tale om, at man selv skal lide noget for at være Agrar, er det meget faa, der ville være det. Jeg har tilladt mig at gøre et Forsøg paa virkelig at være det, og det er derfor, jeg er kommen til at staa alene, men ovre i min Valgkreds er Forholdet ganske det samme. Mine Vælgere derovre staa i det samme Forhold til Bladene og de ledende, som jeg staaar i. Mine Vælgere ville ganske simpelt sige til disse Folk: Det er os, der kommandere paa Valgdagen, og de Herrer ville faa at se, at Resultatet nok skal blive — det tror jeg i alt Fald ganske sikkert — at jeg med Glans bliver valgt næste Gang. Jeg mener i alt Fald, at Udsigterne ere ret gode. Der er imidlertid en Ting, som har forbavset mig noget under denne Sags Behandling, og som ogsaa er ret karakteristisk — jeg nævnede det for Resten i mit første Foredrag. Det er det, at det ærede Medlem for Ringkøbing øjensynlig staaar ganske alene. Det er naturligvis en god Taktik, at kun en Ordfører taler, men Reformpartiet har jo i Almindelighed just ikke lidt af Mundkrampe, de Herrer Medlemmer af dette Parti pleje ellers ved forskellige Lejligheder at kunne sige en hel Del, men ved denne Lejlighed er der mærkverdige faa, der have talt. Saa vidt jeg har lagt Mærke til det, er det egentlig kun et eneste Medlem af Partiet foruden det ærede Medlem for Ringkøbing, og det var jo en Agrar. Det er et Tilfælde, der ser ud som en Tanke. Det forekommer mig